

Ἐκοψε μεγάλο κλώνο κ' ἔλαφρά χαμογελάει
Γιατί ὅλη ἀπὸ ἄνθη ἐσκεπάσθη ἡ τρελλή.
Τί τὰ θέλει τόσα, ποῦ σ' τὰ χέρια της κρατάει ;
Κάποιο σχέδιο θὰ κρύπτῃ σ' τὴ μικρὴ της κεφαλῆ.

Ἐπειδὴ γνωρίζει, ὅτ' εἶσθε ὅλα φρόνιμα παιδάκια
Θὰ σὰς πῶ τῆς Ἀριστέας τὸ μεγάλο μυστικόν.
Θὰ σὰς μάθω τὰ ἄθωα καὶ γλυκὰ της παιγνιδάκια,
Καὶ θὰ ὀῦτε πῶσο εἶνε κοριτσάκι γνωστικόν.

Ἀῦριο . . . χαρὰ μεγάλη . . . ἡ μαμὰ της ἑορτάζει
Ἡ μαμὰ ποῦ τὴν λατρεύει, ἡ μαμὰ της ἡ καλὴ
Δι' αὐτὴν ἡ Ἀριστέα τ' ἄνθη ταῦτα ἐτοιμάζει
Θέλει, θέλει νὰ τῆς δείξῃ πῶς τὴν ἀγαπᾷ πολὺ.

Λέπει τώρα ἡ μαμὰ της πλὴν τὸ σπῆτι 'στολισμένο
'Στὴν ἐπιστροφή της θὰ ἔβρῃ ἀπὸ ἄνθη δροσερά,
Καὶ τὸ χέρι θὰ γνωρίσῃ, τὸ χρυσόν, τ' ἀγαπημένο
Ποῦ ἐφρόντισε δι' ὅλα μὲ στοργὴ καὶ μὲ χαρὰ.

'Στὴν εἰκόνα της τὸ βλέμμα πλὴν ἂν τύχῃ καὶ γυρίσῃ
Καὶ τὴν ὄῃ στεφανωμένη μὲ ὠραία πασχαλιά,
'Στὴν καρδίᾳ τῆ μητρικῆ της ἡ χαρὰ θὰ πλημμυρίσῃ
Καὶ τὴν κόρη της θὰ σφίξῃ σ' τὴ θερμῆ της ἀγκαλιά.

Ἀθήναι 11 Ἰουρίου 1889.

ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΑ ΧΡΥΣΟΒΕΡΓΗ.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΝ.

ΧΕΛΩΝΗ ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ.

Εἰς τὴν πολιτείαν τῆς Κονεκτικουτῆς πλησίον τοῦ δυτικοῦ ποταμοῦ εὐρέθη χελώνη δικέφαλος. Ἡ χελώνη αὕτη ἔχει ἓν μόνον σῶμα, τέσσαρας πόδας καὶ μίαν οὐράν, ἀλλὰ δύο λαιμούς καὶ δύο κεφαλὰς.

Τὸ περιεργον μὲ τὸ ζῶον τοῦτο εἶναι ὅτι ἐκάστη κεφαλὴ φαίνεται ὅτι ἐνεργεῖ ἀνεξαρτήτως τῆς ἄλλης, ἐνίοτε δὲ καὶ κατὰ τῆς ἄλλης, διότι ὁσάκις τῆς ῥίπτεται τεμάχιον κρέατος ἢ ἄλλης τινὸς τροφῆς εἰς μικρὰν ποσότητα, ἐκάστη τῶν κεφαλῶν προσπαθεῖ νὰ πάρῃ ὀλόκληρον τὸ τεμάχιον, καὶ τότε συγκροτεῖται ἀληθῆς πάλη, ἕως οὗ ἡ μία τακτοθῶσῃ νὰ τὸ πάρῃ ὀλόκληρον, ἢ τοῦλάχιστον νὰ τὸ ξεσχίσῃ εἰς δύο καὶ ἐκάστη νὰ λάβῃ τὸ τεμάχιόν της!

Ἐνίοτε ἡ μία κεφαλὴ προσβάλει τὴν ἄλλην ὑποθέτουσα ὅτι εἶναι ξένη, καὶ τότε ἡ προσβαλομένη ἀποσύρεται ἐντὸς τοῦ κελίφους.

Ἡ ἀσύμφωνος ἐνεργεῖα τῶν κεφαλῶν παρατηρεῖται εἰς τὰς κινήσεις τῶν ποδῶν. Κοινῶς αἱ χελῶναι ἐκτείνουσι πρῶτον τὸν ἓνα ἐκ τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν, καὶ ἔπειτα τὸν ἓνα ἐκ τῶν ὀπισθίων, τὸν εἰς τὴν ἀντίθετον πλευρὰν τοῦ σώματος. Ἡ δικέφαλος ὁμῶς αὕτη χελώνη κινεῖ καὶ τοὺς δύο ἐμπροσθίους πόδας διὰ μιᾶς, καὶ τότε

ἀναγκάζεται νὰ σύρῃ τὸ σῶμα πρὸς τὰ ἐμπροσθεν, ἔπειτα κινεῖ τοὺς δύο ὀπισθίους πόδας ὁμοῦ καὶ ὠθεῖ ἐκ νέου τὸ σῶμα πρὸς τὰ ἐμπρός, διδουσα τοιουτοτρόπως εἰς τὰς κινήσεις της ἀδέξιον καὶ ἄσχημον βάδισμα.

Τὴν δυσκολίαν ταύτην αἰσθάνεται, ὡς φαίνεται καὶ αὕτη, καὶ προσπαθεῖ διὰ τῆς ἀσκήσεως νὰ τὴν διορθώσῃ. Ἡ πείρα προσέτι ἐδίδαξε τὸ ζῶον τοῦτο ὅτι ὅταν ἡ μία κεφαλὴ κοιμάται, ἡ δὲν ἔχῃ διάθεσιν νὰ περιπατήσῃ ἡ ἄλλη ν' ἀναμείνῃ ἕως οὗ ἡ σύντροφός της ἐξυπνήσῃ καὶ τῆς ἔλθῃ ἢ ὀρεξίς νὰ κινήθῃ—διότι, ἐδοκίμασε πολλάκις νὰ κινήθῃ χωρὶς τῆς βοηθείας τῆς ἄλλης, καὶ εὔρε τοῦτο πολὺ δύσκολον, διντι δὲν ἔχει τὴν δύναμιν νὰ κινήσῃ παρὰ μόνον τοὺς πόδας, οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς τὸ πλάγι της, καὶ τῆς εἶναι δύσκολον νὰ σύρῃ ὀλόκληρον τὸ σῶμα μὲ μόνον ἓνα ἐμπροσθίον καὶ ἓνα ὀπίσθιον πόδα.

Εἶναι περιεργον ἅμα δὲ καὶ θαυμαστὸν νὰ βλέπῃ τις δύο κεφαλὰς κειμένας τόσον πλησίον ἀλλήλας καὶ ὁμῶς ἐχούσας διαφορετικὰς διαθέσεις. Ἡ ἀριστερὰ κεφαλὴ συνήθως δεικνύεται φοφοδῆς καὶ εὐρέεθιστος, ἐξιππαζομένη ἀπὸ τὴν πλησίον καὶ αὐτῆς τῆς μυίγας, ἡ ἀριστερὰ ἀπεναντίας εἶναι τολμηρὰ, καὶ ἐνεργητικὴ.

Κατὰ πόσον τὰ ὄργανα τῆς πέψεως, τῆς ἀναπνοῆς, τῆς κυκλοφορίας τοῦ σώματος καὶ τὸ νευρικὸν σύστημα εἰναίηνωμένα δὲν γνωρίζομεν, ὡς φαίνεσθαι ἡ χελώνη αὕτη ἔχει ἓνα μόνον στόμαχον, μὲ αὐτὸν δὲ ἐννοῦνται οἱ δύο οἰσοφάγοι της. Τὰ ἀναπνευστικὰ ὄργανα φαίνεται προσέτι ὅτι εἶναι κοινὰ ἀλλὰ που αἱ δύο τραχεῖαι ἀρτηρίαι, αἱ δύο ποῖαι κατέρχονται ἀπὸ τοὺς δύο λαιμούς, ἐνόνονται εἰς ἓνα δὲν ἐξηκριβώθη εἰσέτι καὶ πιθανὸν δὲν θὰ ἐξακριβώθῃ ἕως οὗ ἡ ἀποθάνῃ τὸ ζῶον, ἢ σφαγῇ καὶ ἀναταμῇ. Ὡς πρὸς τὸ νευρικὸν σύστημα ἐκ τῶν κινήσεων τῶν δύο κεφαλῶν γίνεται καταφανές, ὅτι πρέπει νὰ ἦναι δύο κέντρα νευρικοῦ συστήματος, δύο ἐγκέφαλοι ἐνεργοῦντες ἐξαρτητῶς ἀλλήλων, διὰ τοῦτο καὶ ἔλλειπει παντελῶς ἡ συνεργασία.

Ἐκ τῆς γενομένης ἐξετάσεως εὐρέθη ὅτι ἕκαστος λαιμὸς ἔχει ὀλόκληρον τὸν ἀριθμὸν τῶν σπονδύλων, οἵτινες ὑπάρχουν εἰς τὸν λαιμὸν τῶν χελωνῶν ἐν γένει. Καὶ εἰς τὸ κέλιφος δὲν παρατηρεῖται οὐσιώδης διαφορὰ. Ἡ χελώνη αὕτη ὄχι μόνον ζῆ, ἀλλὰ καὶ αὐξάνει, καὶ ἴσως οἱ φυσιολόγοι καὶ ἀνατόμοι θὰ περιμεινωσιν ἀκόμη πολὺ ἕως οὗ διὰ τοῦ θανάτου δοθῇ εἰς αὐτοὺς ἡ εὐκαιρία νὰ ἀνατάμουν τὸ ζῶον καὶ ἀνεύρουν τὰς παρὰ φύσιν μεταβολὰς εἰς τὸ σῶμα αὐτῆς. Ἐν τῷ μεταξύ ἀνάγκη ὑπομονῆς.

Πόσα παράδοξα και ακατάληπτα δὲν περιέχει ὁ κόσμος οὗτος! καὶ ὅμως οἱ ἄνθρωποι παρο-
ξενεύονται διότι δὲν δύνανται νὰ ἐνοήσουν τὸν ἀνεξιχνίαστον Θεόν!

ΑΜΟΙΒΑΙ

ΚΑΙ

ΠΟΙΝΑΙ

« Ἴδου ἔρχομαι ταχέως καὶ ὁ μισθός μου εἶναι μετ' ἐμοῦ, διὰ νὰ ἀποδώσω εἰς ἕκαστον ὡς θέλει εἶσθαι τὸ ἔργον αὐτοῦ. »

« Ὁ νικῶν θέλει κληρονομήσει τὰ πάντα, καὶ θέλω εἶσθαι εἰς αὐτὸν Θεός, καὶ αὐτὸς θέλει εἶσθαι εἰς ἐμὲ υἱός. »

« Ὅστις νικᾷ, θέλω δώσει εἰς αὐτὸν νὰ καθίσῃ μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῷ θρόνῳ μου, καθὼς καὶ ἐγὼ ἐνίκησα, καὶ ἐκάθισα μετὰ τοῦ Πατρὸς μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ. »

« Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι· διότι αὐτῶν εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. » Ματθ. ε' 3.

« Μακάριοι οἱ καθαροὶ τὴν καρδίαν· διότι αὐτοὶ θέλουσιν ἰδεῖ τὸν Θεόν. »

« Μακάριοι οἱ δεδωγμένοι· ἕνεκεν δικαιοσύνης· διότι αὐτῶν εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. »

« Μακάριοι οἱ πράττοντες τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, διὰ νὰ ἔχωσιν ἐξουσίαν ἐπὶ τὸ δένδρον τῆς ζωῆς, καὶ νὰ εἰσέλθωσι διὰ τῶν πυλῶνων εἰς τὴν πόλιν. »

« Τότε ὁ βασιλεὺς θέλει εἶπεῖ. . . . ἔλθετε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην εἰς ἑσᾶς βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· διότι ἐπέινασα, καὶ μοι ἐδώσατε νὰ φάγω· ἐδίψησα καὶ με ἐποτίσατε· ξένος ἦμην καὶ με ἐφιλοξενήσατε· γυμνὸς καὶ με ἐνεθύσατε· ἡσθένητα καὶ με ἐπεσκέψθητε· ἐν φυλακῇ ἦμην καὶ ἤλθετε πρὸς ἐμέ. »

ΠΟΛΥ ΕΝ ΟΑΓΩ.

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ Ἑπταετοῦς πολέμου, ὁ ὁποῖος ἔλαβε χώραν μεταξύ τῆς Πρωσίας, τῆς Αὐστρίας, Ρωσίας καὶ Γαλλίας κατὰ τὰ μέσα τοῦ 18ου αἰῶνος, Φρειδερίκος ὁ Μέγας, ὁ νικηφόρος βασιλεὺς τῆς Πρωσίας, εὐρέθη πολὺ ἀπησχολημένος εἰς τὰς ὑποθέσεις τοῦ βασιλείου του, τὰς ὁποίας εἶχε παραμελήσει κατὰ τὸν πόλεμον. Ἦτο δὲ τὸσον ἐνησχολημένος, ὥστε καὶ τὸν ἀγαπητόν του πλαγίαυλον δὲν εἶχε καιρὸν νὰ παίξῃ.

Μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν του, οἵτινες εἶχον δεῖξει ἡρωϊσμόν κατὰ τὸν πόλεμον, ἦτο καὶ λοχαγὸς τις τῶν γρεναδιέρων, ὀνομαζόμενος Ρίττερ, ὅστις εἶχε χάσει τὸν ἕνα βραχίονα εἰς τινὰ μά-

« Οἱ δὲ δειλοὶ καὶ ἄπιστοι καὶ βδελυκτοὶ καὶ φονεῖς καὶ πόρνοι καὶ μάγοι καὶ εἰδωλολάτραι καὶ πάντες οἱ ψεῦσται θέλουσιν ἔχει τὴν μερίδα αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῇ καιομένῃ με πῦρ καὶ θεῖον κτλ. »

« Καὶ ὅστις δὲν ἐρρήθη γεγραμμένος ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς, ἐρρήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός. »

« Καὶ ὁ Διάβολος ὁ πλανῶν αὐτοὺς ἐρρήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός καὶ τοῦ θείου, ὅπου εἶναι τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης· καὶ θέλουσι βασανίζεσθαι ἡμέραν καὶ νύκτα, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. »

« Οἱ ἄδικοι δὲν θέλουσι κληρονομήσει τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. . . . οὔτε πόρνοι, οὔτε εἰδωλολάτραι, οὔτε μοιχοί, οὔτε μαλακοί, κ.τ.λ. κ.τ.λ. δὲν θέλουσι κληρονομήσει τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. »

« Ἐξω δὲ εἶναι οἱ κύνες καὶ οἱ μάγοι καὶ οἱ πόρνοι καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωλολάτραι καὶ πᾶς ὁ ἄγαπῶν καὶ πράττων τὸ ψεῦδος. »

« Τότε (ὁ βασιλεὺς) θέλει εἶπεῖ. . . . ὑπάγετε ἀπ' ἐμοῦ, οἱ κατηραμένοι, εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμένον διὰ τὸν διάβολον καὶ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ. Διότι ἐπέινασα, καὶ δὲν μοι ἐδώκατε νὰ φάγω, κ.τ.λ. »

χην. Ἐπειτα ἡσθένησεν εἰς τὸ νοσοκομεῖον τόσον βαρέως, ὥστε ὅταν ἐτελείωσεν ὁ πόλεμος καὶ ἐγένετο στατιστικὴ τοῦ στρατοῦ, αὐτὸς ἐσημειώθη ὡς ἀποθανόν· δὲν ἀπέθανεν ὅμως, ἀλλὰ μετὰ τινὰ καιρὸν ἀναρρώσας ὑπῆγεν εἰς τὸ Βερολίνον νὰ ἴδῃ τὸν βασιλέα. Ὁ βασιλεὺς ὅμως ἦτο, ὡς εἴπομεν, τόσον ἐνησχολημένος, ὥστε δὲν τὸν ἐδέχθη εἰς ἀκρόασιν. Ὁ Ρίττερ ἐπανειλημμένως ἤλθε καὶ ἐζήτησε νὰ τῷ δοθῇ συνέντευξις, ἀλλ' ὁ βασιλεὺς δὲν τῷ ἐδίδε συνέντευξιν, διότι δὲν ἠθελεν οὔτε νὰ τὸν ἐνοχλοῦν με παρακλήσεις ἀδικόπους οὔτε νὰ πληρώσῃ πολλὰς συντάξεις.

Μίαν ἡμέραν ὁ αὐτάρχης προσῆλθεν εἰς τὸν βασιλέα καὶ τῷ ἀνήγγειλεν ὅτι ὁ λοχαγὸς Ρίττερ πάλιν ἐζήτηε συνέντευξιν.